

312

Gener-febrer 2019

Dossier

El canvi climàtic

La *Fortalesa* de Sant Julià de Ramis

Josep Pla, antifranquista

>> Nens del col·legi Montessori Palau de Girona plantant un arbre, en una jornada contra el canvi climàtic. (Autoria: CRDI. EL PUNT AVUI. NÚRIA ASTORCH.)

Edita: Diputació de Girona

REVISTA DE GIRONA

Diputació de Girona

NÚMERO ACTUAL

NÚMEROS ANTERIORS

HEMEROTECA

NORMES DE REDACCIÓ

PUNTS DE VENDA

Crèdits Contacte

La indústria musical

El dossier d'aquest número, que és coordinat per Xavier Castellón i ofereix una radiografia de la indústria musical gironina, permet fer-se una idea de l'heterogeneïtat de les empreses que es dediquen a captar i difondre el so. Ara fa sis anys, al número 274, Castellón ja va coordinar un dossier sobre les escenes dels músics gironins. A més de destacar que a les comarques gironines es produeix una activitat musical superior a la d'altres zones de Catalunya i de la resta de l'Estat més denses en població i infraestructures, incidia en l'existència «d'una sèrie d'escenes musicals locals que s'han desenvolupat amb les seves pròpies dinàmiques i són reconegudes arreu del país per la seva singularitat i, en alguns casos, per mostrar un potencial creatiu que sorprèn encara més quan esclata lluny de les grans àrees metropolitanes». Molt abans, als números 181 i 182, Jordi Rifé ofería una panoràmica de la música a Girona de l'època medieval al segle XVI i del segle XVII al XX.

Pel que fa a l'entrevista d'Enric Pujol amb el centenari Josep Rahola, és una bona oportunitat per constatar la gran quantitat d'articles que, al llarg dels anys, la REVISTA DE GIRONA ha dedicat a la família Rahola. La gran majoria estan centrats en la figura del periodista i escriptor Carles Rahola, com per exemple el que Narcís Comadira va escriure per al número 133 amb motiu del cinquantenari de la seva mort, però també n'hi ha que parlen del mestre Ferran Rahola i de l'editor Darius Rahola. Pel que fa a aquest últim, al número 132 Josep Clara explica: «Va morir a l'exili de Perpinyà el 16 de juliol de 1940, i -després de mort- per sentència del Tribunal de Responsabilitats Polítiques [...] hom el condemnà a la pèrdua de la impremta i la maquinària amb què s'editava *L'Autonomista*, inhabilitació per 15 anys i estranyament a 300 km de Catalunya».